

A Fővárosi Ítéletábra a ... Ügyvédi Iroda **cím.**, ügyintéző ügyvéd: ...) által képviselt **felperes neve (cím.)** felperesnek - a ... Ügyvédi Iroda (**cím.**, ügyintéző ügyvéd: ...) által képviselt **alperes neve (...)**, alperes címe) alperes ellen tisztességtelen piaci magatartás megállapítása és jogkövetkezményei alkalmazása iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2017. november 22. napján meghozott 30.G.40.321/2017/18. számú - 19. számon kijavított - ítélete ellen az alperes 20. sorszámon benyújtott fellebbezése folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezését részben megváltoztatja és a felperes által az alperes javára fizetendő elsőfokú perköltség összegét 404.296 (négy száz négyezer-kettő száz kilencvenhat) forintba feleml, egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helyben hagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 (tizenöt) napon belül 34.050 (harminc négyezer-ötven) forint másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

A felperes, mint forgalmazó és az alperes, mint eladó 2015. április 29. napján forgalmazási szerződést kötöttek, melyben felek abban állapodtak meg, hogy a felperes a szerződés rendelkezései szerint forgalmazza az alperes mindenkori aktuális ajánlatában szereplő áruit.

A szerződéssel összefüggésben a felek között elszámolási vita alakult ki, az alperes 2016. július 7. napján felmondta a forgalmazási szerződést és 2017. január 11. napján európai fizetési meghagyásos eljárást kezdeményezett a felperessel szemben a szcczin-i bíróság előtt.

A felperes módosított keresetében a Tpv. 86. § (2) bekezdés a) pontja alapján annak megállapítását kérte, hogy az alperes 2016. május 25. napján a-nek címzett levelében a Tpv. 5.§-ába ütköző bojkott tényállást valószínűlt meg.

Az alperes a kereset elutasítását, valamint a felperes perköltségben történő marasztalását kérte.

Az elsőfokú bíróság a keresetet elutasította, és kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 114.300 forint perköltséget.

A bíróság az alperes perköltségének megállapítása során a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet (továbbiakban: IM rendelet) 3. § (3) bekezdését alkalmazta, a 2. § (1) bekezdés a) pontjának figyelembevételére nem látott alapot.

Indokolásában utalt a Pp. 6. § (1) bekezdésére, valamint arra, hogy az alperes kizárólag angol nyelven csatolta az ügyvédi megbízási szerződést, így azt - figyelemmel a kapcsolódó teljesítési igazolások és számlák legalább egyszerű magyar fordítással történő benyújtásának hiányára is - az ügyvédi munkadíj megállapításának alapjaként nem vette figyelembe.

A bíróság a bejelentett 44 munkaórát eltúlzottnak találta, az alperesi ügyvédi tevékenységet összesen 18 órában határozta meg, ennek figyelembevételével, az IM rendelet alapján 114.300 forint áfát magában foglaló összeg, mint ügyvédi munkadíj megfizetésére kötelezte az alperest.

Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben az alperes terjesztett elő fellebbezést, melyben kizárólag a perköltség megállapításra vonatkozó rendelkezést támadta, az ítélet részbeni megváltoztatásával kérte, hogy a bíróság az ügyvédi munkadíj mértékét a IM rendelet 2. § (1) bekezdés a) pontja alapján határozza meg. Jogorvoslati kérelmében a perköltséget 3080 euró összegre kérte felemelni, a fellebbezést elbíráló határozat keltének napján az MNB által közzétett EUR-HUF hivatalos devizaárfolyamon, forintba történő átszámítással.

Indokolásában előadta, hogy az elsőfokú bíróság egyszer sem hívta fel arra, hogy csatolja az angol nyelvű iratok magyar fordítását. Kiemelte, hogy az alperesi társaság lengyel cég, mely a jogi képviselővel kizárólag angol nyelven folytatott kommunikációt, így a felek által kötött szerződések és kapcsolódó iratok mind idegen nyelven kerültek kiállításra. Megjegyezte, hogy a felperes nemzetközi piaci szereplőkkel tart fenn üzleti kapcsolatot, így az angol nyelven becsatolt megbízási szerződés nem sérti a „fegyveregyenlőség” elvét.

Előadása szerint, a Pp. 191. § (6) és a 69. § (4) bekezdése alapján alappal feltételezhette, hogy a becsatolt iratok - azok idegen nyelven történő kiállításától függetlenül - az elsőfokú bíróság által nem kifogásoltak.

Hangsúlyozta, hogy az elsőfokú bíróság döntése az alperest, mint perben nyertes felet aránytalanul sújtotta, továbbá ezzel a Pp. 6.§ (1) bekezdésében foglalt eljárási garancia sérült.

Előadta, hogy fellebbezésének „elutasításával” 874.502 forint összegű vagyoni hátrányt szenvedne, mely a valóban kifizetett és az IM rendelet által megállapított összeg különbözete.

Álláspontja szerint a megállapítani kért munkadíj nem tekinthető eltúlzottnak, az arányban áll az elvégzett tevékenységgel, tekintettel arra, hogy külföldi megbízó esetén a per előkészítése és a perképviselő ellátása bonyolultabbnak tekinthető. Hivatkozott a BH 1994.678-ra, melyben a bíróság megállapította, hogy nyilvánvalóan több költséget jelent a külföldi megbízóval való kapcsolattartás.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását és az alperes másodfokú perköltségben történő marasztalását indítványozta.

Indokolásában a Pp. 6.§-ra utalva előadta, hogy a lengyel székhelyű alperes magyar anyanyelvű jogi képviselője útján járt el a perben, akinek nem okozhatott nehézséget a perben magyarul elhangzottak értelmezése, sem pedig az, hogy beadványait magyar nyelven fogalmazza meg, és ekként nyújtsa be. Megjegyezte, hogy az alperes által hivatkozott dokumentumok sem az alperesi törvényes képviselő lengyel anyanyelvén kerültek benyújtásra.

Felperes utalt az alperes által megjelölt munkaórákkal kapcsolatban arra az ellentmondásra, mely szerint az alperes ellenkérelemben 12 munkaórát, a teljesítésigazolásban ugyanezen időszakra 21 ügyvédi munkaórát jelölt meg, mely időráfordítás emelkedését semmivel nem igazolta.

Kifogásolta továbbá az adminisztrációként és levelezés címén megjelölt időráfordításokat, mely véleménye szerint eltúlzottak.

A Fővárosi Ítéltábla a Pp. 256/A. § (1) bekezdésének b) pontja értelmében a fellebbezést

tárgyaláson kívül bírálta el.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett [a felperes keresetét elutasító és az alperest 114.300 forint perköltség megfizetésére kötelező] rendelkezéseit nem érintette. (Pp. 228.§ (3) bek.)

Az alperes fellebbezése részben alapos.

A Pp. 191.§ (6) bekezdése szerint a bíróság a szükséghez képest elrendelheti, hogy a bizonyító fél a nem magyar nyelven kiállított okiratot hiteles vagy egyszerű magyar fordításban is csatolja.

Kiemeli az ítéletábla, hogy amennyiben az elsőfokú bíróság szükségesnek tartotta a hivatkozott dokumentumok magyar nyelvű fordítását, az idézett jogszabályi rendelkezés alapján akkor járt volna el helyesen, ha hiánypótlás keretében felhívja az alperest a megbízási szerződés és az azt alátámasztó iratok magyar nyelvű fordításának a csatolására és csak ennek elmulasztása esetén alkalmazza - az előzetesen kilátásba helyezett - jogkövetkezményként az ügyvédi munkadíj IM rendelet 3. § (3) bekezdés szerinti megállapítását.

Az alperes a fellebbezéshez csatolta a megbízási szerződés és a kapcsolódó iratanyagok magyar nyelvű fordítását, ezért az elsőfokú bíróság ítéletének a megváltoztatásához szükséges adatok a fellebbezési eljárás során rendelkezésre álltak, így a Fővárosi Ítéletábla a Pp. 258. § (1) bekezdésének alkalmazását mellőzve, a fellebbezést érdemben bírálta el.

Megállapította az ítéletábla, hogy az alperesi ellenkérelemben hivatkozott perköltség megállapítás alapjául szolgáló dokumentumok angol nyelvű csatolásával a felperes jogai nem sérültek, a 2017. november 22. napján megtartott tárgyaláson azok tartalmára felperes érdemben észrevételt tett, a fellebbezéshez az alperes csatolta azok fordítását és a felperes már ezek birtokában terjesztette elő fellebbezési ellenkérelmét.

A Pp. 79. § (1) bekezdése szerint a bíróság a perköltség összegét a fél által előadott és a szükséghez képest igazolt adatok figyelembevételével állapítja meg.

Az IM rendelet 2. § (1) bekezdése szerint az ügyvéd által képviselt fél ügyvédi költségként a fél és az ügyvéd között létrejött ügyvédi megbízási szerződésben kikötött munkadíj, valamint a fél által ügyvédje részére költségtérítésként megfizetett indokolt készkiadások együttes összegét számíthatja fel. A 2.§ (2) bekezdés értelmében a bíróság az (1) bekezdés alapján alapján felszámított munkadíj összegét indokolt esetben mérsékelheti, ha az nem áll arányban a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel.

Figyelemmel a per tárgyára, valamint a külföldi elemmel járó többletfeladatokra, az ítéletábla nem tartotta eltúlzottnak az alperes 70 euró ügyvédi munkaóradíj megjelölését.

Az ítéletábla ugyanakkor osztotta az elsőfokú bíróságnak az ügyvédi munkaórák meghatározása körében tett megállapítását, mely szerint a bejelentett 44 munkaórát eltúlzottnak találta és az alperesi ügyvédi tevékenységet - három tárgyaláson történő részvétel és a benyújtott beadványok alapján - összesen 18 órában határozta meg.

Az eljárás nyelve a magyar, mely vonatkozásában a jogi képviselővel eljáró feleket hátrány nem érte. Az alperesi jogi képviselő által elszámolni kívánt egyszerű fordítási költségelemek nem

képezik részét a ügyvédi tevékenységnek, azok készkiadási tételek, így e körben nem vehetőek figyelembe.

Figyelemmel a felperesi jogi képviselő perköltségigényére, a ténylegesen elvégzett jogi munka nagyságára, a tárgyalások, beadványok számára és terjedelmére, valamint az ügy bonyolultságára, az ítélőtábla az elsőfokú bíróság által megállapított 18 ügyvédi munkaórát vette alapul.

A fentieket szem előtt tartva a másodfokú bíróság az IM. Rendelet 2. § (1) és (2) bekezdése alkalmazásával mérlegeléssel 404.296 forint összeget talált az elvégzett tevékenységgel arányban állónak, 18 ügyvédi munkaóra és 70 euró/óra (22.461 forint) figyelembe vételével. Ennek alapján az alperest képviselő ügyvéd áfával növelt munkadíját 114.300 forintról 404.296 forintra felemelte.

Mindezek alapján az ítélőtábla a felperes által az alperes javára fizetendő elsőfokú perköltség [ügyvédi munkadíj] körében az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezéssel érintett rendelkezését a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján részben megváltoztatta.

Az alperes fellebbezése részben bizonyult eredményesnek, pernyertessége a fellebbezési ügyérték kb. 50%-át teszi ki, így a felek között a másodfokú eljárásban a pernyertesség-pervesztesség aránya érdemben nem különbözik.

A fellebbező alperes lerótt 68.100 forint illetéket, ezen illetékösszeg 50%-át, azaz 34.050 forintot köteles a felperes az alperesnek megfizetni, ezt meghaladó másodfokú perköltségeiket a felek maguk viselik [Pp. 81. § (1) bekezdés].

Budapest, 2018. június 11.

dr. Senyei György s.k.
a tanács elnöke

dr. Bicskei Ildikó s.k.
előadó bíró

dr. Ócsai Beatrix s.k.
bíró

A kiadmány hitelélül: